

betaler sig. Da vi i Fjor førte de mange og lange Forhandlinger, der heldigvis ogsaa resulterede i at faa de mange Jernbaneanlæg vedtagne, var vi klare over, at naar disse Jernbaneanlæg skulde betale sig; var det for største Partens Vedkommende ikke ved den direkte Forrentning af Kapitalen, men ved den Fordel, som skulde ligge i den Opkomst, de paa-gældende Egne vilde faa, og det er selvfølgelig altid berettiget at regne med det. Men her, hvor der er Tale om en Broforbindelse, kan man ligefrem regne sig til, at man kan faa Renter af den Kapital, som anbringes. Selv om man, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), siger, at vi ikke skulde regne med den Forøgelse af Færgemateriellet, som er nødvendig, hvis man ikke gaar til Anlæg af en fast Bro, vil man endda, som det ærede Medlem indrømmede, faa omtrent 4 pCt. af den Kapital, som anvendes.

Under Overvejelsen af, hvorvidt man skal vælge at anskaffe mere Færgemateriel eller allerede nu gaa til Paabegyndelsen af Arbejdet paa den faste Bro, henstiller jeg, at man ogsaa tager i Betragtning den store Betydning, det har for os i Konkurrencen mellem Routen Gedser—Warnemünde og Sassnitz—Trelleborg-Linien, en Konkurrence, som allerede er begyndt, og som selvfølgelig — det kan der ikke siges noget til — vil blive endnu større. Jeg henstiller altsaa, at man ogsaa tager dette med ind under sine Overvejelser og gør sig klart, at selv om der ikke her som ved Anlægget af en hel Del private Baner og Statsbaner er Tale om at bringe denne eller hin Egn en Fordel ved at skaffe den Betingelser for en bedre Udnyttelse af Jorden og Hjælpekilderne i det hele, er der Tale om for hele Landet at indvinde noget derved, at vi blive stede mere konkurrencedygtige, naar Talen er om den gennemgaaende Trafik eller Trafikken her til Landet fra Udlandet.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg slutter med at takke for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet, og udtaler mit Haab om, at det maa lykkes allerede i denne Rigsdags-samling at naa til Vedtagelse af Forslaget, saa at man kan gaa i Gang med Arbejdet, der selvfølgelig vil tage nogen Tid, men forhaabentlig alligevel vil kunne gennemføres i Løbet af 3—4 Aar — overfor et saa stort Arbejde er det ikke muligt paa Forhaand nøjagtig at sige, hvor lang

Tid det vil tage. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at ogsaa jeg ønsker, at vor hjemlige Industri kunde udføre Arbejdet, men det vil temmelig sikkert medføre, at det vil tage noget længere Tid, end hvis man gaar til Udlandet. Det er et Hensyn, som jeg mener, det er berettiget at tage, og derfor udtaler jeg mig med al mulig Forsigtighed med Hensyn til Tidspunktet for Arbejdets Fuldførelse; men i Løbet af 3—4 Aar haaber jeg dog, det under alle Omstændigheder skal kunne gøres færdigt.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Emil Petersen: Idet jeg takker den højtærede Minister for den forholdsvis velvillige Maade, hvorpaa han tog imod den Tanke, jeg havde fremsat, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg forudsatte i Mod-sætning til den højtærede Minister, at hvis man fører Forbindelsen til det sydlige Udland over Møen, over Kallehave og Koster, skulde Færgeforbindelsen selvfølgelig nedlægges. Hvad skulde man opretholde den for? Forbindelsen fra Nykøbing F. vilde jo saa gaa den Vej. Man skulde altsaa opretholde Færgeforbindelsen alene for den Stump Banes Skyld fra Orehoved til Nykøbing, men derom kan der slet ikke være Tale. Jeg har ikke ment, vi skulde have Baade — Og. Den Tanke, jeg har fremsat, mente jeg, som sagt, skulde resultere i, at Færgedriften ved Masnedø og Orehoved skulde nedlægges.

P. T. Nielsen: Jeg skal ikke i synderlig Grad forlænge Debatten, men jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger dels til den højtærede Ministers Udtalelser og dels til Bemærkninger af ærede Medlemmer. Naar den højtærede Minister omtalte de Beregninger, som ere opstillede i Motiverne til Lovforslaget, og nævnedes de Beregninger, som jeg i Gaar gjorde mig til Talsmand for, kan jeg ikke indse, at den højtærede Minister paa noget Punkt har afkræftet de Tal, jeg fremkom med. Et Punkt, som var afgørende for mig, rørte den højtærede Minister slet ikke ved, nemlig det Tab, som Statsbanerne maatte tage derved, at der bygges en Bro, som de skulde køre over. Sammenlignet med den Indtægt, man nu har ved Færgedriften her, vil man — det paaviste jeg i Gaar — tage et Tab paa omtrent 100,000 Kr., medmindre man i dette Lovforslag fast-